

πὸν μὲρὸς στὸ θεῖο τὸ διάβα του τίποτα δευθὸ δὲ στέκει.
 * Ἡ πόρτα ἐντὸς σὺς σφαιλιστὴ καὶ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ ἤχου.
 Γιὰ σὰς, μονάχα οὐρανικὸ ταιριάζει ἀστροπελέκι.

11

Κοίτεται τῆς γενιᾶς μου ἀργὸ τώρα τὸ καρνοφύλλι..
 Μὰ τὸ δικό της τ' ἀτρομο μέσα μου βράζει τὸ αἷμα,
 καὶ ἂν τὸ ρογιάδικο κρατῶ στὸ χέρι μου κοντύλι
 κάποια κατάρα τῆς ἡ εὐκὴ «Μ» αὐτὸ μου λέει
 «πολέμα!»

12

Ψάξτε καὶ μέσα στὰ βαρὰ καὶ μέσ' τῆ λωσπουριά.
 Τὰ λόγια πὸν ζητᾶτε ἐσεῖς δὲ θὰ τὰ βρῆτε. Κρίμας..
 Τὸ μέγα σὺς ἀνάθεμα γιὰ μᾶς ἡ λευτεριά,
 καὶ ἡ πόρνη κατάρα σὺς ἡ δόξα καὶ ἡ τιμὴ μας.

13

Τί ἂν πλημμυρίσαν οἱ ἄπιστοι καὶ οἱ ἀρνητῆς τῆ
 χώρα ;
 * Ἐμεῖς μὲ τῆς ἀνάστασης τὰ βάρια, τὰ κλαδιά,
 ἔμεῖς χαμὸς καὶ χυλῆσμοσ στὸ δουλερὸ τὸ Τῶρο,
 ἔμεῖς τοῦ πόλεμου ἡ φωτιά.. Οἱ νέοι καὶ τὰ παιδιά.

14

Σάλευε πλοῦσια ἡ χλωροσῖα σὰ γυναικὸς τὰ στήθη..
 Κι ἂ φώλιασεν ὁ μαδημὸς καὶ ἡ κικρινιά στὰ φύλλα,
 καὶ ἂν δνειρο εἶν' τὸ πράσω καὶ ὁ ἀπρίλης παραμυθί,
 καὶ ἂν τὸ κλαράκι ἀνάθιστο τὸ θλίβει ἡ ξεραῖλα—
 Σοφοί, ἡ πνοὴ ἀπ' τὰ λιβικὰ σὰς ἐξέφυγε τὰ στήθη
 καὶ κῆ πὸν γιόρταζε ἡ ζωὴ πῆγε ἡ κακὴ καὶ χύθη.

15

Μέσ' τὸ μουσεῖο ἀραδιοστά, νεκρὰ τὰ γιαταγῆνια
 τὰ καρνοφύλλα, τὰ σπαθιά, οἱ πάλες, τὰ γιλιάνια
 καὶ τὰ ντρομπόνια, τὰ χαρμικιά, οἱ πιστόλες, τὰ
 μιλιόνια..

* Ἀρματα, πρῶτοι τῆς σκλαβιῆς ὄχιτροι στὰ τίμα
 χρόνια
 πάρτε ψυχὴ καὶ φύγετε - κι ἀστράψτε καὶ βροντῆξετε
 κι ἀκόμα μὰ φορὰ ὡ ἐσεῖς,δρόμο στὴ νύχτα ἀνοῖξετε.

16

Σὰς κλαῖω πὸν δὲ γνωρίζετε μέσ' τὴν πικρὴ σὺς
 ζῆση
 τῆ φλόγα τῆς παλληκαριᾶς πὸν τὴν Ἰδέα κεντρώνει,
 καὶ σέρνει τὸν πολεμιστὴ νάρθη νὰ πολεμήσῃ
 μέσα στοῦ κόσμου τὸ πλατὶ τὸ μαρμαρένιο ἀλώνι.

Σὰς κλαῖω ἐσὺς ἀβάφιστους στοῦ μίσους τὸ μπα-
 ροῦτι.
 Φτωχοὶ διαβήκατε, ἄνθρωποι, ἀπ' τῆς ψυχῆς τὰ
 πλούτη.

17

Μάννα μου Ροῦμελη, πλατειὰ ἡ ἀγάπη μου γιὰ σένα.
 Μέσα μου λάμπεις σὺψυχή καὶ σύγκορμη βλασταίνεις,
 καὶ ἂ μὲ λυγίξει ὁ πόλεμος σὲ κατοτόπια ξένα,
 τὰ νιάτα τῆς δρυῆς μου ἐσὺς πυρώνεις κι ἀνασταίνεις.
 Μάννα, ζωὴ καὶ δύναμη πῆρα ἀπ' τὰ σωτικά σου
 καὶ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἀρίφνητο τὸ γάλα τῆς λαλιῆς σου.

18

Τὸ πλῆθος καὶ ἂ μου τίναξε στὸ πρόσωπο τὸ γιούχα
 καὶ δῖρασε καὶ λόγιασε μπροστά του νὰ σφαγῶ—
 μαυροτυμένῃ του ἡ ψυχὴ μὲ τὰ στενά σου ροῦχα
 ὑποκριτῆ καὶ ρουφητῆ καὶ φρεῖτη.. Μὰ κ' ἐγὼ
 πολεμιστῆς ἀγωνιστῆς κριτῆς καὶ παλληκάρι
 μέσα μου κλεῖνω ἔνθ Λαὸ - καὶ ἐψώνω τὸ κοντάρι.

19

* Ὡ ἐσεῖς πὸν ξεφυτρώνετε στῆς κοινωνίας τὰ σπλάγνα
 Δασκάλοι τῆς ζωῆς, στὸ νοῦ καὶ στὴν καρδιά στενοί,
 πὸν τρώει τῆ στέφρα σκέψη σὺς ἡ μούχλα καὶ ἡ
 ἀράχνα
 παραμερίστε, ἐρχόμεστε. Μπροστά μας οἱ οὐρανοὶ
 καὶ τὰ πλατιά τὰ ξέφωτα κ' οἱ στράτες οἱ ἀνοιχτές,
 καὶ ὅλα τὰ πάντα τοῦ αἵθρου καὶ τίποτα τοῦ χιτῆς.

20

Τῆς ὁμορφιάς σου τ' ἄρματα στὸ σπῆτι μου βροντᾶνε.
 Στὴν κάμαρα μου τὴ μικρὴ, νύχτα μὲ τὸ κοντύλι
 μὲ βρῆρες καὶ γλυκόσκυμες : «Τραγουδοστὴ καὶ
 πλάνε
 νὰ σὲ μεθύσω λαχταρῶ καὶ νὰ τὰ δύο μου ἀχειλή».
 Σοῦ εἶπα : «Ἡ ψυχὴ μου δὲ διψᾷ, μὲ μέθυσε ἡ
 ὄργη
 καὶ μεθυσμένο θὰ μὲ ἴδῃς ὡς τὰ σημάνη αὐγὴ».

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ

Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ ΔΡΑΜΑΤΑ

- 1 - ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΚΑΙ ΠΕΘΑΜΕΝΟΙ
 - 2 - Ο ΑΣΩΤΟΣ
 - 3 - ΟΙ ΑΛΥΣΙΑΔΕΣ
- Πουλοῦνται στὸ γραφεῖο τοῦ Νουμᾶ 4 δραχμῆς
 τὰ τρία. Μοναχὰ οἱ « Ἀλυσιῶδες », τρεῖς δραχμῆς
 Στὶς ἐπαρχίαις καὶ στὸ ἐξωτερικὸ στέλλονται δίχως
 παραπανιστὸ ἐξοδο γιὰ τὰ ταχυδρομικά.

Ο "ΝΟΥΜΑΣ,"

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ
 ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ
 Γιὰ τὴν Ἀθήνα Δρ. 8. — Γιὰ τῆς Ἐπαρχίαις Δρ. 7
 Γιὰ τὸ Ἐξωτερικὸ Δρ. χρ. 10.

Γιὰ τῆς ἐπαρχίαις δεχόμεστε καὶ τρίμηνας (2 Δρ. τὴν τρι-
 μηνία) συντρομῆς.
 Κανένας δὲ γράφεται συντρομητῆς ἂ δὲ στείλει μπροστὰ
 τὴ συντρομῆ του.

10 λεπτὰ τὸ φύλλο λεπτὰ 10
 ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στὰ κηδόκια (Σύνταγμα, Ὁμόνοια
 Ἐθν. Τράπεζα Ὑπ. Οἰκονομικῶν, Σταθμὸς Τροχιό-
 δρομου (Ἀκαδημία), Βουλῆ, Σταθμὸς ὑπόγειου Σιδη-
 ρόδρομου Ὁμόνοια, στα βιβλιοπωλεῖα «Ἐστίας» Γ.
 Κολάρου καὶ Σακέτου (ἀντίκρου στὴ Βουλῆ).
 Στὴν Κέρκυρα, Πάτρα καὶ Βόλο, στὰ Πραχτο-
 ρεῖα τῶν Ἐφημερίδων.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Τὸ καινούριο βιβλίον τοῦ Ψυχάρη. — Κοινω-
 νιολογικὴ Ἐταιρεία. — Ἐνα ἀρθράκι τῆς
 « Ἀκρόπολης ».

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ δῶρο, ἕπως κάθε χρονιά καὶ
 φέτος, κάνει ὁ Ψυχάρης στὸ ἔθνος τὸ καινούριο τὸ βιβλίον
 του. «Ρόδα καὶ Μῆλα», τόμος Β', μέρος πρῶτον
 ὁ τίτλος του. Κ' ἔχει μέσα τὴν περιφραγμένη κριτικὴ μελέτη
 του γιὰ τὸ Σουρῆ καὶ τὴν ἄλλη τὴ μελέτη του «Ὁμηρος
 στὴ νεοελληνικὴ» πὸν δημοσιεύτηκε πρῶτα γαλλικῶς στὸν
 παρισιανικὸ «Temps» καὶ ὕστερα καὶ στὸ «Νουμᾶ» (12
 τοῦ Δεκέβρη 1904) μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Κωστὴ Παλαμᾶ
 ἀπὸ τ' ἔργο τοῦ χέρι τοῦ ἐπερε (καθὼς γράφει ὁ Δάσκα-
 λος σὲ μιὰ σημειοσούλα του) ὄχι νὴ μεταφράζῃ ἐμένα παρὰ
 τὰ δικὰ του τὰ διαμάντια νὰ σκορπῆζῃ στοῦς στίχους του, —
 ἢ καὶ στὰ πεζὰ του.

Τὸ πῶ σημαντικό ὄρυος στὰ φετινὰ «Ρόδα καὶ Μῆλα»
 εἶναι ὁ πρόλογος, 232 σελίδες (ἀλλάκαιρο τὸ βιβλίον ἔχει 267
 σελίδες) πὸν ξετάζεται ὁ αὐτὸν ὄρυος ἡ κίνηση τοῦ ἀγῶνα
 μας τῆς περασμένης χρονιάς - καὶ κρινεται καὶ ἀπολιόζεται
 καὶ ψυχολογικῶς ἐπιστημονικῶς καὶ μεθοδικῶς, μὰ καὶ μὲ
 περίσσια χάρη καὶ γλύκα, ὅπως δὲ πάντα στάζει ἀπὸ τὴ
 μαγεύτρα τὴν πένα του. Πολλὲς σελίδες ἀπὸ τὸ φετινὸ
 πρόλογον ροφιούνται, ἄλλες διαβάζονται σὺν τραγουδί καὶ ἄλ-
 λες ποτὶνε σὰ γροθιά. Σήμερα ξανατυπώνουμε ἀπὸ τὸν πρό-
 λογον στὴν «Ἀνοιξή» - τοῦ μᾶς θυμίζει σελίδες ἀπέθαντες
 τοῦ «Ταξιδιού».

*

ΝΙΚΟΣ. -- Ἐχεις δικαίον, ἀλλὰ βλέπεις αὐτὴ
 τὴ φορὰ παρουσιάζεται μιὰ ἐξαιρετικὴ περίπτωση.
 Αἶριο νὰ, αἶριο θὰ σὲ πληρώσῃ καὶ ἂν θέλης μάλ-
 ιστα γίνουμαι κ' ἐγὼ ἐγγυητῆς.
 ΔΙΚ. ΚΛΗΤΗΡ. -- Ἐγὼ εἶνεα δὲν σὲ γνωρίζω
 κ' οὔτε μπορῶ νὰ δεχθῶ προτάσεις, διότι ἡ ἀπαί-
 τησις δὲν εἶναι δική μου. Ἄν μποροῦσε τυλάχιστον
 νὰ μοῦ δώσῃ ἓνα μέρος.

ΚΩΣΤΑΣ. -- Ἀκριβῶς περᾶστε αἶριο καὶ θὰ
 εὖς πληρῶσῃ Νά, εἴθε βίβλιοι, ὅτι πάντως θὰ σὰς
 δώσῃ ἓνα μέρος. Νὰ αὐτὴ ἡ ἐγγυησις φυσικὰ θὰ
 πληρωθῇ. Ὅστε βλέπετε ὅτι δὲν χάνετε τίποτε.
 Ἐπειτα ἔχετε αὐτὴ τὴ φορὰ καὶ ἐγγυησιν.

ΝΙΚΟΣ. (Σημειώνει καὶ παίρνει κατὰ μέρος
 τὸν Δικ. κλητῆρα). -- Δὲν μοῦ λες σὲ παρακαλῶ. Τί
 θὰ πᾶρῃς ἀπ' αὐτὴ τῆς ἐκτέλεσις, ὅτι κ' ἂν πᾶρῃς
 θὰ τὸ αὐξήτης κατὰ ἓνα τᾶλληρο. (Κάνει νὰ τοῦ
 δώσῃ ἓνα τᾶλληρο). Ἐπειτα θὰ κληρὸς καὶ ἓνα
 καλὸ. Ἄνθρωποι ἐπὶ τέλους εἴμαστε.

ΔΙΚ. ΚΛΗΤΗΡ. -- Ἐγὼ ζητιάνος δὲν εἶμαι.
 (Φωνάζει). Νὰ κρατήσῃς τὸ τᾶλληρο γιὰ τὸν
 ἑαυτό σου. -- Ἐμπρὸς νὰ τελειώσωμε. (Προχωρεῖ
 πρὸς τὴ κλινικὴ).

ΚΩΣΤΑΣ Στάσου! (Στέκεται μεταξὺ τῆς

πόρτας καὶ τοῦ κλητῆρος). Ἐδῶ δὲν θὰ μπῆς! Δὲν
 σοῦ τὸ ἐπιτρέπω! Σοῦ τῶρα καὶ πρῖν, ἔχου ἄρρω
 στο μέγα.

ΔΙΚ. ΚΛΗΤΗΡ. -- Ἀρινέ μὲ ἀδελφεῖ Εἰδεμὴ
 θὰ μὲ ἀναγκάσῃς νὰ καλέσω τὴν ἐξουσίαν.

ΚΩΣΤΑΣ. Ἐδῶ δὲν θὰ μπῆς.
 ΝΙΚΟΣ. (Προχωρεῖ καὶ τὸν κλοπιάνει) -- Ἄ
 φῆστε τὰ τᾶρῃς αὐτὰ καὶ κάντε μου τὴ χάρι ν' ἂνα
 βάλετε τὴν ἐκτέλεσι γι' αἶριο.

(Ἀκούεται τὸ κουνδοῦνι τῆς δὲσπόριτις. Ἀνοίγει ὁ
 Νίκος καὶ μπαίνει ὁ Εἰσπρακτορ τοῦ Δημοσίου)

ΣΚΗΝΗ XVI

ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣΙΟΣ ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡ
 ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡ. -- Ὁ γιατρός ἐδῶ εἶναι παρα
 καλῶς.

ΝΙΚΟΣ. Μάλιστα, ἐδῶ εἶναι.
 ΚΩΣΤΑΣ (στὸν Δικ. κλητῆρα) -- Ὅχι δὲν θὰ
 μπῆς! Τὸ καλὸ πᾶς σοῦ θέλω νὰ σοῦ κάνῃς τὴ χάρι
 καὶ νὰ μ' ἀδειάζῃς τὴ γωνιά. Ἐλα! ἔμπρός!

ΝΙΚΟΣ. -- Κόστω, ἦτιχα λοιπόν!
 ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡ. -- Μπορῶ σὰς παρακαλῶ νὰ
 ἴδῶ τὸν γιατρὸ μὲ σιγῆς!

ΝΙΚΟΣ. -- Τώρα ἔχει ἄρρωστο, ἔκκ τελειώσῃ

μαλιστα. Καθίστε.

ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡ. Ναι, μὰ δὲν μπορῶ νὰ πε-
 ριμῆνω ἐγὼ. Τί διάβολο! Δὲν εἶναι κατὰ κράτος
 αὐτὴ. Τόσες φορὰς ἦρθα κ' ὅλο ἀνυθολέ καὶ ὅλο
 προσφάτις. Ἐρρετε ἔχω κ' ἐντῆγμα συλλήψεως ἢ
 θὰ πληρῶσῃ τὸ ἐπιτήδευμα ἢ μέσα.

ΝΙΚΟΣ. Κκλά, καλὰ, ἀδελφε. Κάντε λίγη
 ὑπομονή. Τί εἶναι αὐτὰ ἐπὶ τέλους! Ἐτσι εἰσπρακ-
 τετς ἐσεῖς τοὺς αἰῶρες; Μὲ τέτοιον ὄρυος

ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡ. Σὲ τέτοιους αὐτὰ χρειζου-
 νται. Γιατί δὲν πληρῶνεις; Ἄς πληρῶνῃ τακτικᾶ, νὰ
 μὴ τὸν ἐργλοῦν.

ΔΙΚ. ΚΛΗΤΗΡ. Ἐγὼ καὶ κ' ἔλλα τρεβάλα
 βλεπω. Τίποτε! τίποτε! Τραβήξου ἐσὺ ἀπ' ἐμεῖ,
 εἰδεμὴ θὰ φωνάξῃ τὸν Ἀστυνομῆ.

ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡ. Ἐχεις καὶ σὺ νὰ εἰσπραξῃς.
 ΔΙΚ. ΚΛΗΤΗΡ. Ἄκουσ λείει, καὶ ποσὴν μα-
 λιστα. Κ' ἔλα ἀναθολέ καὶ ὑποσχεσεις.

ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡ. -- Τὰ ἴδικ καὶ μὲ μῆνα, ἔλλα
 σήμερα πάγει πικρὸ. Τὸ ὄρυος ἢ στὸ φρέσκο!

ΔΙΚ. ΚΛΗΤΗΡ. -- Τραβήξου σοῦ λεω ἀπ' ἐκεῖ.
 (Φωνάζει).
 ΚΩΣΤΑΣ. (Φωνάζει). -- Ἄμε νὰ χαθῆς
 ΕΙΣΠΡΑΚΤΩΡ. -- Τὸ γιατρός! Τὸ γιατρός!